

Web: www.aobe.bg

БСК е ротационен председател на АОБР за 2018 г.

Адрес: София 1000, ул. Алабин 16-20

Тел.: 02 932 09 11, факс 02 987 26 04

E-mail: office@bia-bg.com

АОБР обединява представителните на национално равнище работодателски организации АИКБ, БСК, БТПП и КРИБ, чийто членове създават 86% от брунтата добавена стойност и дават работа на 82% от наетите в България

ЦИТАТИ (по реда на изказванията):

Яцек Кравчик – председател на групата на работодателите в ЕИСК:

Длъжни сме да осигурим възможности на компаниите за намиране на служители с необходимите умения и компетенции.

Преодоляването на недостига на умения е най-голямото предизвикателство пред европейския бизнес. Проучванията показват, че липсата на умения намалява с 2% производителността в Европа. Ние имаме много възрастни работници със слаби дигитални умения и е изключително трудно да увеличим тяхната производителност на фона на новите технологии. Компаниите все по-трудно ще намират нови служители, затова трябва да се предприемат решителни стъпки за преодоляване на дефицита на умения и компетенции. И друг път съм казвал, но ще го повтора – работните места не се създават от Дядо Коледа, а от предприемачите, от бизнеса. Ние сме длъжни да подпомогнем държавните органи и образователните институции в усилията им за осигуряване на качествени служители, за да постигнем достойно развитие на Европа.

Лиляна Павлова – министър за Българското председателство на Съвета на ЕС:

Освен дебати и стратегии, на нас ни трябва действия!

Един от четирите ключови приоритета на Българското председателство на Съвета на ЕС е единният цифров пазар с всички произтичащи от това промени в законодателството и необходимостта от работна ръка с определени умения и компетенции.

Когато става въпрос за разминаването между търсенето и предлагането на работна ръка с определени умения и компетенции, трябва да търсим баланс – от една страна, образователната система да е адекватна на новите условия и младите хора да са добре образовани, а от друга страна, да направим необходимото за преквалификацията на по-възрастните участници в пазара на труда, така че те постоянно да актуализират своите знания, умения и компетенции, подходящи за новите технологии, с които се сблъскват в трудовата си реализация.

Макар че са налице най-ниските нива на безработица в Европа след кризата от 2008 г., 40% от европейските работодатели имат проблем с намирането на работна ръка и основната причина е недостатъчната квалификация и умения.

Важно е не само да идентифицираме необходимите мерки за преодоляване на този проблем, но и тези мерки да бъдат приложени на практика. Най-важното в целия този процес е образованието и подкрепата за това младите хора да имат перспектива. Трябва да осигурим мястото на младите хора на трудовия пазар и да събудим предприемаческия дух у тях.

Можем да говорим много дълго, да обсъждаме дълго, да приемаме различни стратегии, но освен дебати и стратегии, на нас ни трябва действия. От думи към действия - това е една от основните цели на Българското председателство. Искаме в максимална степен да подкрепим всички проекти и инициативи за намиране на решения намаляване на това разминаване между образованието и уменията, за да повишим производителността и конкурентоспособността - както вътре в рамките на единния пазар, така и в глобален план, особено в контекста на предизвикателствата, пред които е изправена Европа в момента, свързани с договореностите в рамките на Световната търговска организация, отношенията със САЩ, Китай и други държави.

Илияна Йотова – вицепрезидент на Република България:

Ако има една задължителна задача, тя е инвестицията в образование.

Говори се за т.нар. Четвърта индустриална революция (Икономика 4.0) като за нещо, което тепърва ни очаква, нещо, което ще бъде в бъдещето. Уважаеми дами и господа, ние сме вече в този период и трябва да свикнем с мисълта, че ако не сме катализатор на тези промени, ще търпим нови кризи и нови грешки в социално-икономическото си развитие. Подобно на предходните индустриални революции, и четвъртата има потенциала да умножи глобалните доходи и да подобри качеството на живот на хората. Същевременно, съществува и опасението от опасността да се разруши традиционният пазар на труда. Ще се появят нови професии и нови работни места, особено за висококвалифицирани кадри. И през предходните три индустриални революции заетостта се е преобръщала. В това, в крайна сметка, няма драма. Важното е ние да сме подготвени за процесите, които настъпват. Изключителното в случая е, че това сега ще се случва за 20 години, в рамките на едно поколение, вместо на 3 или 4 поколения. Това са процеси, ускорени 3-4 пъти повече. Анализи на Световния икономически форум показват, че 65% от децата, които сега започват началното си образование, в крайна сметка, ще работят напълно нови професии, които в момента не съществуват и дори не можем да ги предположим.

Успоредно с навлизането на новите технологии, се наблюдава процес на нарастване на неравенството в богатството. Глобализацията, дигитализацията и демографските проблеми оказват съществено влияние върху пазара на труда. Налице са съществени разминавания между търсените и предлаганите умения, между очакванията на младите служители и предлаганите от работодателите заплащане, условия на труд, организация на работната среда и време.

Последните изследвания показват, че работните места в ЕС, изгубени вследствие на икономическата криза, са практически възстановени, но те се намират в нови икономически реалности, не са същите. Днес дигиталните умения са ключови за развитието на пазара на труда, тъй като според проучванията, до 2020 г. над 90% от работните места ще изискват притежаването на такива умения. Прогнозите показват, че 60% от работните места в бъдеще ще бъдат заети от работи, ще изчезнат професии, свързани с извършването на рутинни дейности. Днес няма как да предвидим какво точно ще се случи, но можем да кажем със сигурност, че в бъдеще талантът на отделния човек ще бъде основен фактор за производството. Това ще доведе до все по-голямо разделение на пазара на ниско образовани и високо образовани, ниско платени и високо платени работници. Най-трудният въпрос е какво следва да се направи.

Ако има една задължителна задача, тя е инвестицията в образование. За да предотвратим най-лошия сценарий - масова безработица и нарастващо неравенство, преквалификацията и повишаването на вече съществуващата квалификация на днешните работници ще бъде от решаващо значение. Не е възможно да се справим със сегашната технологична революция, само като очакваме следващото поколение да бъде по-подготвено, а самите ние да не правим нищо, за да сме по-подготвени.

Задълбочаването на връзката между образование и бизнес е задължителна. Образованието трябва да е и сред ТОП-приоритетите на политическия дневен ред. Националните правителства трябва да работят за намаляване на бюрокрацията, която възпрепятства насърчаването на компаниите да участват в образователната система. Трябва да се развиват повече гъвкави форми на учене, в т.ч. и на работното място, да се насърчава неформалното обучение и т.н. В целия този процес трябва да бъдат включени всички заинтересовани страни от публичния и частния сектор, както и от академичните среди и гражданското общество.

Хасан Адемов – председател на Комисията по труда и социалната политика при НС:

Най-добрите решения са свързани с това да продължи кохезионната политика

Бъдещето на труда е тясно свързано с преодоляването на недостига на умения, защото ние все още не сме дефинирали профила на бъдещия работник и служител в контекста на четвъртата индустриална революция, в контекста на цифровизацията и новите технологии. Ако ние съумеем изпреварващо да дефинираме профила, изискванията към бъдещия работник, бихме могли да предприемем мерки за промени в системата на образование, които да дадат възможност за такъв тип нови умения.

Някои изследвания сочат, че в бъдеще около 15% от работните места ще отпаднат от номенклатурата на професиите и това е още едно предизвикателство, както към високо квалифицираните специалисти, така и към тези със средна и по-ниска квалификация. Ако профилът на труда изисква едни умения, а системата на образование не ги предлага, това означава, че отговорността е на онези, които провеждат съответните политики.

С притеснение можем да отбележим, че 25% от гражданите на Европа са застрашени от бедност и социално изключване. В тази връзка, предизвикателствата, както пред работодателите, така и пред всички участници на пазара на труда и системата на образование, са изключително големи.

Аз се надявам, че както досега, така и в бъдеще, групата на работодателите, както в българския Икономически и социален съвет, така и в Европейския икономически и социален комитет, ще допринесе за изпреварващи идеи и иновации в темата "преодоляване на недостига на умения за растеж и създаване на работни места".

Отговорността по отношение на уменията е, както на работодателите, така и на политиците. Очевидно е, че предизвикателствата, пред които сме изправени след Brexit, предизвикателствата на фона на очакваното приемане на многогодишната финансова рамка са изключително сериозни и трябва да сме достатъчно подготвени за взимането на най-добрите решения. Най-добрите решения са свързани с това да продължи кохезионната политика. Европа има нужда от нови политики, Европа има нужда от финансиране на иновативни политики, за да може разполагаемият доход и жизненото равнище на европейските граждани да показват тенденция към ръст.

Зорница Русинова – зам.-министър на труда и социалната политика:

Необходима е изпреварваща информация за бъдещите тенденции в търсенето и предлагането на труд

Основно предизвикателство е определянето на точните знания и умения за новите работни места и по-доброто планиране и обвързване на политиките и действията за образование и обучение и заетостта с потребностите на работодателите. За тази цел е необходимо да се осигурява изпреварваща информация за бъдещите тенденции в търсенето и предлагането на труд. В България средносрочното и дългосрочното прогнозиране на потребностите от работна сила се осъществява с подкрепата на ЕСФ. Разработени са средносрочна и дългосрочна прогнози за търсенето и предлагането на труд в България (съответно, до 2020 г. и 2030 г.), които предстои да бъдат актуализирани през 2018 г.